

kulturen udvikler sig, men der eksisterer jo allerede alkoholpolitik og aldersgrænser, og man har forsøgt sig med diverse kampagner. Samfundets ansvar må og skal gå hånd i hånd med forældrenes ansvar. Det kan der ikke være nogen tvivl om. Det er trods alt i familierne, at mange af de gode sundhedsmæssige vaner skal grundlægges. Forældrene har altså en stor betydning for, hvor meget alkohol deres børn senere indtager i livet.

På den baggrund vil vi i Det Konservative Folkeparti derfor afvise Enhedslistens forslag, da vi overordnet er af den opfattelse, at man fra samfundets side har gjort og gør meget for at løse problemerne med alkohol.

Formanden:

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Alkoholmisbrug er først og fremmest en menneskelig tragedie, men det koster også samfundet dyrt. Alene i sundhedsudgifter, taler vi om 1 mia. kr. om året, som relaterer sig til alkohol, og det samfundsmæssige produktionsstab beløber sig til mere end 7 mia. kr. – alt sammen for at sige, at vi har et meget stort problem i Danmark på linje med massevis af andre vestlige lande og også de nordiske lande, og det er jo sådan set kun en ringe trøst.

Nordisk Råd har besluttet i 2003, at der nu skulle tages fat på det her, og det kan godt være, at det er en lidt gammel anbefaling, men ikke desto mindre kan man sige, at den er helt aktuel. For hvordan ser det så ud her i 2007?

Jo, som også regeringens folk påpeger, ser det på visse punkter lysere ud. Man nævner, at de unge, der har et storforbrug, er i dalende antal, debutalderen falder også en lille smule. Men tilbage er jo, at det stadig er sådan, at vi forbruger en meget stor mængde alkohol i det her land, og det udvikler sig sådan set ikke ret meget. Der er tale om et lillebitte fald, hvis man ser fra 2004 og fremefter. Så alt i alt kan man vel ikke sige, at vi virkelig har rykket på det her punkt.

Det er jo heller ikke, fordi der er gjort det helt store. Vi synes, der er nogle få positive ting. Afgiften på alkoholsodavand var sådan set det rigtige at gøre. Det er jo mange kroner, den er blevet forhøjet, men forbruget er sådan set kun steget lige siden. Så man kan jo godt spørge sig selv: Var det lige en succes? Staten har selvfølgelig-

lig fået et øget provenu, det bliver jo så brugt inden for området, og det er sådan set positivt.

Så har jeg peget på skattestoppet, som man skal huske år efter år i sig selv udhuler den lille afgiftsforhøjelse, man faktisk indførte, fordi prisudviklingen alene vil gøre, at beløbet bliver mindre og mindre værd. Det gælder jo sådan set hele alkoholområdet og afgiftsområdet, at vi udhuler afgifterne år efter år med det her skattestop. Sundhedspolitisk er det måske ikke det allersmartere.

Kl. 21.20

Det andet, der var positivt, var jo, at vi forbød salg af alkohol til unge under 16 år. Det er blevet evalueret, og man kan se, at det så småt virker for de 15-årige. Men kigger man lidt bredere, kan man se, at selve forbruget af alkohol blandt de 13-16-årige er uændret. Så også her kan vi se, at det er meget svært at ændre vanerne.

Det interessante i det her er, at når forbruget faktisk ikke er faldet, er det, fordi man mener at vide, at det nok skyldes, at de unge får alkoholen fra forældre eller familie. Og det illustrerer problemet og viser, at vi jo netop er mange, der skal være med til at løse det her, det gælder også forældrene.

Lukkeloven var et skridt tilbage. Hvis man tog to små skridt frem, så var det et stort tilbage. Nu bliver det muligt at købe alkohol døgnet rundt, og det er i hvert fald ikke særlig logisk, hvis man vil bekæmpe forbruget af alkohol og få det ned i det her land.

Vi tror, på linje med en række andre ordførere, at kulturen skal ændres. Men derfor skal vi også bruge instrumenter. Vi er åbne og positive over for Enhedslistens intentioner. Afgifter skal vi bruge, hvis de virker. Og det er egentlig det, vi skal dykke lidt mere ned i: I hvor høj grad virker det, og kunne vi med fordel skrue mere på afgifterne og få den rigtige adfærdændring? Reklamer skal vi se på, og vi kan også se på, hvordan man inddrager forældre meget mere.

Jeg tror ikke, der er nogen i den her sal, der ikke synes, at forældre har et ansvar for deres børn, hvorvidt de drikker, og hvordan de opfører sig. Det tror jeg sådan set ikke er nogen ideologisk kamp. Uanset hvilken side man er på, synes man ikke, at forældrene helt er fritaget.

Sagen er bare, at når det gælder livsstilsproblemer, og det gælder jo både rygning og alkohol, manglende motion, dårlig kost, så er vi nødt til at dreje på rigtig mange forskellige håndtag. Der er ikke bare et svar. Man kan ikke bare sige, at forældrene løser det her problem. Det gør de